

KOTTES BREV

Hej på dig FHille-kompis!

Vet du, i morse då jag vaknade kände jag mig riktigt pigg och jätteglad i hela kroppen! Jag kände på mig att det skulle bli en bra dag. Jag skuttade ur sängen och skyndade mig att äta frukost. Kottegröt är det bästa jag vet. Jag har ett helt skafferi fullt med kottar och nötter som jag samlat under hela sommaren.

Jag satt på min balkong, en stor och tjock gren som böjer sig så fint över trädtopparna, och njöt länge av gröten. Det var så skönt att bara få slappna av och titta på den vackra utsikten. Oj, så bra jag mår, tänkte jag.

Plötsligt såg jag någon högst upp i toppen av en stor tall längre bort. Det var någon som vinkande till mig! Jag vinkade glatt tillbaka. Men den andra fortsatte vifta med båda armarna. Vem var det? Kunde det vara någon som behövde hjälp? Fortare än kvickt skuttade jag iväg över trädtopparna för att se efter vem det kunde vara. Snart såg jag att det var min fina kompis igelkotten Sigge! Hur i all sin dar hade han kommit så högt upp i trädet? Nu hörde jag Sigge ropa: hjälp, hjälp!

Men Sigge min fina kompis! Vad gör du här uppe? frågade jag så fort jag kom fram. Sigge berättade att han så gärna ville se världen. Han ville också skutta bland trädtopparna som en ekorre. Han hade kämpat och kämpat för att komma så högt upp som möjligt. Men nu var han bara rädd. Han tyckte det var jätteläskigt, han darrade i hela kroppen och vågade inte alls se sig omkring. Snälla, snälla Kotte, kan du hjälpa mig ner igen sa han med svag röst.

Såklart att jag ville hjälpa min kompis. Men hur skulle jag göra? Igelkottar är ju väldigt stickiga. Speciellt då dom blir rädda och spänner ut alla taggar.

Jag berättade för Sigge att han behöver lugna sig innan jag kan hjälpa honom. Jag lärde honom hur man magandas för att lugna sig. Sigge satte tassarna på magen och andades lugnt och fint. Och efter en stund blev Siggas taggar lite mjukare. Då kunde Sigge försiktigt krypa upp på min rygg och hålla i sig hårt runt min mage. Sen kunde jag ta oss sakta ner till marken igen.

Sigge kunde andas ut. Han var så glad och lättad. Han sa tusen gånger tack och att jag var världens snällaste Kotte. Då blev jag också glad. Det kändes bra att hjälpa en kompis.

Frågor till texten:

- ▶ Hur kände Kotte sig på morgonen?
- ▶ Hur känns det i din kropp då du är glad?
- ▶ Varför var Sigge rädd?
- ▶ Hur känns det i din kropp då du är rädd?
- ▶ Hur gjorde Sigge för att lugna sig?
- ▶ Både Sigge och Kotte var glada då de kom ner igen. Har du hjälpt en kompis någon gång?
- ▶ Har du fått hjälp av en kompis någon gång?